Kungl Krigsvetenskapsakademiens årsberättelse för 2015

– Ett år i orons tecken

av Björn Anderson

KUNGL KRIGSVETENSKAPSAKADEMIENS verksamhet 2015 ska ses i skenet av ökad säkerhetspolitisk oro.

Konflikten i Ukraina fortgår, trots att vapenvila ingåtts. Den ryska militära inblandningen i konflikten är uppenbar, även om den kategoriskt förnekas i Kreml. Kriget i Syrien och norra Irak har eskalerat. Fortfarande synes ingen få hejd på den terror som utövas av den Islamiska staten. Spänningen mellan Israel och Palestina har inte minskat utan snarare ökat. Vägen till fredssamtal mellan parterna synes stängd. I denna konflikt liksom i Syrienkonflikten är FN förlamat, inte minst på grund av att stormakterna blockerar resolutioner i säkerhetsrådet.

Europa har under året fått motta en flyktingström från Syrien och flera andra regioner på miljontals människor som flyr krig och armod. EU har svårt att finna gemensamma lösningar och tendenser till splittring inom unionen synes bli allt vanligare.

Inom ramen för denna oro som kryper allt närmare vårt närområde har regeringen lotsat ett flerårigt försvarsbeslut genom riksdagen i syfte att stärka vårt försvar. Positivt är att det skett med en blocköverskridande överenskommelse. Negativt är en ekonomisk njugghet som gör att den organisation riksdagen beslutade redan 2009, och som inte är byggd för att försvara vårt territorium, sannolikt inte kommer att kunna intas. En anledning är personalförsörjningen av armén. Negativt är också regeringens blockering av Natofrågan som, oavsett vad man tycker i sak, bör kunna hanteras på ett bättre sätt.

I skenet av denna inramning arbetar Akademien för närvarande i två spår. Ett som behandlar försvars- och säkerhetspolitiken i nuet, genom föredrag under akademisammankomster, särskilda seminarier samt i Handlingar och Tidskrift och på vår debattblogg. Ett annat längs vilket vi studerar och forskar kring viktiga framtidsfrågor för såväl vårt civila som militära försvar genom det fleråriga projektet KV21. Ett projekt som spänner över hela Akademiens kompetensbredd och därmed mer eller mindre berör alla ledamöter.

Projektet KV 21

I januari startade forsknings- och studieprojektet *Det framtida slagfältet – Krigsvetenskap i 21. århundradet (KV 21)* sin verksamhet på full bredd. Bakgrunden till projektet är dels paradigmskiftet i sättet att föra krig, där nya metoder att betvinga nationer och samhällsbindningar föreligger och där gränsen mellan militära och civila betvingelsemetoder är diffus, dels 2015 års försvarsbeslut som konfirmerar ett försvar, civilt och militärt, som synes vara otillräck-

ligt vid militära konflikter som berör vårt land.

Studieperspektivet är kring 2030, en tidpunkt som valts för att dels vara intressant som underlag för kommande försvarsbeslut, dels kunna använda kompetensen hos ledamöter i aktiv tjänst. De bör därmed inte vara alltför låsta av ställningstaganden som deras arbetsgivare gjort.

Projektet är uppdelat i följande delprojekt:

- Omvärldens militära tänkande.
- Icke-militära hot.
- Militärteknisk utveckling.
- Samhällets sårbarhet.
- Olika militära angreppsmetoder.
- Taktiskt och operativt nyttjande av förband.

Projektet är flerårigt och planerat att avslutas med en syntes 2017/18.

En bas för projektet utgör boken *Military Thinking in the 21st Century* som publicerades i våras och som innehåller uppsatser av ett antal framstående internationella militärteoretiker. En annan bas är det strategiska/operativa spel som KV21 projektledning genomförde med Akademiens ledamöter under septembersammankomsten. Spelet utgick från ett exempel där Sverige år 2016 utsätts för en militär aggression på Gotland. Syftet var att visa på vad svenskt försvar förmår i en dylik situation under första året i försvarsbeslutsperioden. Genom spelet ska man kunna identifiera åtgärder som Sverige bör vidta innan landet hamnar i motsvarande situation samt strukturfrågor som bör övervägas i ett längre perspektiv. För den intresserade finns spelet upplagt på Akademiens hemsida.

Några konstateranden kunde göras efter att spelet genomförts. Bland annat att det kommer att vara stora brister under hela försvarsbeslutsperioden vad gäller mekaniserade förband, ytstridssystem, flygbaser och civilt försvar. Dessa brister får konsekvenser för den operativa effekten och uthålligheten, inte minst inom personalområdet. Sist men inte minst viktigt, det operativa konceptet för Gotland synes inte hänga ihop. För framtiden finns ett antal frågeställningar som projektet har att hantera:

- Hur allvarliga angrepp ska Sverige organisera/utrusta sig för?
- Är den långsiktiga utvecklingen av försvaret ekonomiskt viktigare, än det kortare perspektivet?
- Ska landet fortsatt nedprioritera stödsystem, exv. logistik?
- Bör en high/low mix prövas m h t att landet är stort och har begränsade resurser?
- Hur viktigt är samhällets robusthet för Försvarsmaktens effekt? Bör det ske en omprioritering av resurser?
- Bör civila samhället planera för stöd till Försvarsmakten? Ska Försvarsmakten i högre grad än idag klara sig själv i en krigssituation?

Projektet Försvarsforum

Under året har projektet Försvarsforum avslutats. Det hade syftat till att informera allmänheten om det säkerhetspolitiska läget och det svenska försvarets tillstånd inför försvarsbeslutet 2015. Det påbörjades under 2013 och var ett samprojekt mellan Allmänna försvarsföreningen, Försvarsutbildarna och Kungliga Krigsvetenskapsakademien.

I slutfasen inriktades projektet på att engagera ungdomar varför de två sista seminarierna arrangerades tillsammans med politiska

ungdomsförbund. Temat var svensk anslutning till Nato. Liksom tidigare år var uppslutningen god. Sammantaget har Försvarsforum varit uppskattat som försvarsupplysningsprojekt samtidigt som det möjliggjort för Akademien att verka med kompetenta ledamöter över hela landet.

Remissyttranden

I oktober yttrade sig presidiet över regeringens utredning om vapenexport, den så kallade KEX-utredningen. Även om den frågan har en politisk innebörd ansågs ett yttrande var befogat, med den vikt svensk försvarsindustri har för vårt försvar och ytterst vår säkerhet. Utredningens förslag om ett lagstiftat demokratikriterium kom att avvisas av presidiet, eftersom i varje givet ögonblick utrikespolitiska, försvarspolitiska och säkerhetspolitiska skäl måste vägas samman, och ytterst är det endast regeringen som kan göra det.

Sammankomster, symposier och seminarier[1]

Vintersymposiet den 19 februari

Vintersymposiet handlade om Arktis' strategiska betydelse. Avdelning för säkerhetspolitisk vetenskap, med ledamoten Granholm som sammanhållande, var ansvarigt för dess genomförande.

UD:s Arktisambassadör, ledamoten Krister Bringéus inledde med miljöaspekternas betydelse inom regionen. Han betonade bland annat vikten av dialog med Ryssland och menade att mycket i Arktis ännu är okänt och att vikten av långsiktigt tänkande hålls i minne. Professorn vid "Institutet for Forsvarsstudier" i Oslo, ledamoten Rolf Tamnes påtalade att mycket har ändrats som följd av Ukrainakonflikten och den nya energibilden, som för närvarande verkar göra oljan och gasen i regionen mindre intres-

Krister Bringeus, Rolf Tamnes, Sam Gardiner och Nils Wang.

santa. Området förblir enligt honom fortsatt en fredlig region.

Pensionerade översten i USA:s flygvapen Sam Gardiner uppehöll sig vid Ryssland och betonade att Moskva ”is militarizing in the Arctic, but not the Arctic”. Den ryska upprustningen i Arktis bör enligt Gardiner ses som att Ryssland vill svara på en ännu inte inledd amerikansk upprustning i norr samt för att skydda en kommande farbar strategisk farled – Nordostpassagen.

Chefen för danska försvarshögskolan, konteramiral Nils Wang, betonade att förhållandena i Arktis är mycket varierande och varnade för att se regionen som en helhet. Konfliktområdena förblir desamma som under det kalla kriget, nämligen vägen ut från Kola genom GIUK-gapet (Grönland-Island-United Kingdom). Samtidigt har området stor betydelse för rysk exploatering av naturresurser. Wang underströk att Moskva förhandlar från en styrkeposition, men att området i sig ändå inte är konfliktskapande och att Ryssland säkert vill skilja Arktis från andra områden och frågor. Wang underströk också det nya i Kinas uppenbara intresse för Nordostpassagen längs Sibiriens kust.

Akademisammankomsten den 11 mars

Hemlig gäst vid sammankomsten var generaldirektör Lena Erixon som delade med sig av sina ”Tankar för dagen”, från hennes mycket aktuella myndighet FMV. Hon redovisade hur FMV är under stor förändring som innebär en fördubbling av verkets personella numerär när logistikansvar tas över från Försvarsmakten, samtidigt som krav finns på reducerade kostnader. Till det ska föras ett antal stora projekt att hantera som utveckling och marknadsföring av Gripen E och ny ubåt.

Bo Janzon och Katarina Engberg.

Ledamoten Bo Janzon presenterade Avdelning för militärteknisk vetenskaps studie *Fredsteknik*, som omfattar civila (tekniska) åtgärder som kan bidra till att undanröja hinder för återgång till (eller upprättande av) ett fungerande samhälle. Studien är inriktad mot krigs- och konfliktdrabbade nationer, i ett läge där storskaliga stridigheter har upphört och samhället borde kunna inriktas mot en normalisering.

Ledamoten Katarina Engberg, departementsråd vid Försvarsdepartementet, presenterade slutsatser från sin bok *Varför multilateral intervention*. Under sina år inom försvarets verksamhetsområde och under tjänstgöringen vid EU och Sveriges Natodelegation har hon upplevt de trendkantringar som skett med försvaret och hur nödvändig försvarsförmåga försvunnit onödigt. Av hennes presentation framkom förtjänstfullt bakgrunden till ett antal ställningstagande i det internationella samfundet – från Afghanistan till Mali.

Katarina Engberg har i sitt arbete använt en metod från försvarsplanering, där hon studerat inverkan av olika påverkansfaktorer.

Slående var upptäckten att dessa inte var statiska utan ändrats över tiden – en faktor som verkade negativt under en fas kunde verka positivt under nästa och vice versa.

Akademisammankomsten den 15 april

Programmet inleddes av dagens hemlige gäst, försvarsdebattören och bloggaren Skipper (örlogskapten Niklas Wiklund) som gav sin syn på läget inom Försvarsmakten inför stundande försvarsbeslut. Temat för hans framställning var ”I otakt med tiden”. Wiklund tog i anförandet utgångspunkt från Försvarsbeslutet 2000 och pekade på den oerhörda minskning av försvarsförmåga som gjorts genom ekonomiska neddragningar och ominriktning av Försvarsmakten.

Andra programpunkt var inträdesanförande av ledamoten Jan-Erik Nilsson. Hans tema var svensk sjöfartsnäring, dess sårbarhet och skyddsbehov. Han pekade på hur sjöfartens villkor kraftigt förändrats under senare år. De ekonomiska förutsättningarna, globaliseringen och konceptet ”Just-in-time” inom logistiken är tre viktiga faktorer som tvingat sjöfarten till nytänkande. Enligt Nilsson hänger den svenska sjöfartspolitiken inte alls med, trots att 90 % av svensk handel går på köl. För att visa på hur beroende försörjningen av folket är av sjötransporter använde han Gotland som exempel. Även om det finns samverkansforum för att lösa problem efterlyste han den gamla typen av långsiktig totalförsvarsplanering där alla intressenter sitter ner och gör en gemensam plan. Nilssons konklusion är att det är billigare, effektivare och bättre att planera för att möta eventuella problem än att tvingas till panikartade lösningar när problemen uppstår. Återinför totalförsvarsplanering var hans slutord.

Avdelningen för sjökrigsvetenskap valde i år som sin årliga redovisning att lyfta fram ledamoten Nils-Ove Janssons förträffliga bok om ubåtskränkningarna mot Sverige under 1970-, 80- och 90-talen. Genom en metodisk genomgång av de kränkningar som skett från 70-talet och fram till idag och jämförelser med tekniska system och förband som funnits kring Östersjön påvisar Jansson inte bara förekomsten av kränkningar utan också vad som kränkts och inkräktarens syfte och målsättning. Han nöjer sig inte med detta utan pekar också på direkta kopplingar till strategi och säkerhetspolitik och den teknikutveckling som ägde rum under samma period. Efter genomgång av boken jämförde Jansson indikationerna från Utö-incidenten 1984 med de från underrättelseoperationen hösten 2014 och kunde redovisa en nästan kuslig överensstämmelse mellan de observationer som gjorts med 30 års mellanrum.

Fokus för den slutna delen av sammankomsten var KV 21, där ledamoten Jan Mörtberg redovisade upplägget för delprojektet ”Omvärldsutvecklingen”. Efter honom belyste ledamoten Tomas Ries i mycket korta ordalag de globala trender man kan se i dagsläget. Ries målade en ganska dyster bild där utvecklingen snarare går mot ökad osäkerhet inom en rad områden än tvärtom. Den globaliserade världen gör att händelser långt utanför våra gränser och vårt närområde kommer att påverka vår tillvaro.

KV21 seminarium den 27 april

Seminariet arrangerades av delprojektet *Icke-militära hot*. Cirka 130 deltagare fick inledningsvis åhöra en beskrivning av ”hotbilden” och därefter en mer problemorienterad diskussion om hur IT-säkerheten fungerar och hur problemen bör hanteras.

Mikael Wedlin, IT-säkerhetsforskare vid FOI, visade på dystopiska exempel på vad som går att göra med avancerad datateknik för att skada en motståndare eller ställa till problem i samhället. Efter en effektfull demonstration hur hackning via internet kan gå till framhöll han att inte bara stater utan även terroristorganisationer och andra grupper nu förfogar över denna avancerade teknik.

Därefter talade Chuck Esposito, Assistant Legal Attaché vid FBI i Köpenhamn om ”Identify, Pursue, Defeat. The FBI´s view of – and Approach to – Cyber Threatscape”. Han framhöll bland annat att cyberhotet idag är ett hot mot *intellectual property* och kan orsaka stora ekonomiska förluster för företag och banker. Det svåraste är att komma åt hackning från insidan av en organisation. Som samhällsproblem överträffas terrorismen nu av cyberhotet. Bland annat bedrivs förbekämpning (battlefield preparation) via cyberaktiviteter.

Christian Squalli vid finanspolisen redogjorde för de nya betalningssystemen och nationell säkerhet. Han gav åhörarna en överblick av det nya finansiella landskapet och beskrev detta under två rubriker. Det ena var ”Elektroniska pengar” och det andra ”Virtuella valutor, *t ex* Bitcoin”. Bägge områdena är på snabb frammarsch, och det är svårt att överblicka vad konsekvenserna kan bli för de finansiella systemen. Transaktionerna går ofta inte att spåra, och kriminella nätverk och aktörer har stora möjligheter att dölja sin verksamhet.

Den andra delen av seminariet inleddes av riksrevisorn Claes Norgren som redovisade sin rapport *Informationssäkerheten i den civila statsförvaltningen*. Han beskrev en palett av problem, ofullkomligheter och utmaningar inom förvaltningen. Hit hör att regeringen saknar en samlad bild, myndigheternas sårbarhetsanalyser hänger inte med, följsamheten gentemot givna föreskrifter är låg, det finns bristande kompetens på många håll, incidentrapporteringen är inte obligatorisk etc. Resultatet är bland annat att det är lätt att bryta sig in i samhällsviktiga system och ställa till stor skada.

Christina Goede, programansvarig vid MSB, beskrev översiktligt rapporten *Trender i informationssäkerhet 2015* och redogjorde för de viktigaste slutsatserna. Hon framhöll, föredömligt, att de civila aktörernas bristande IT-säkerhet också har en säkerhetspolitisk dimension. Om denna säkerhet inte håller måttet kommer inte heller det civila stödet till Försvarsmakten att fungera i krig.

Som avslutning på andra delen av seminariet före debatten redovisade generaldirektören och regeringens särskilda utredare Erik Wennerström sin rapport *Strategi för cybersäkerhet* som han tagit fram på regeringens uppdrag. I denna utredning finns flera förslag som tillsammans skulle kunna utgöra en nationell strategi för cybersäkerhet. Också Wennerström framhöll att bristande resurser och förmåga på civil sida har en säkerhetspolitisk dimension. Han framhöll också det viktiga att bevara förtroendet hos medborgarna för statliga myndigheter. En stor och spretig orkester fungerar inte utan en dirigent. Regeringen måste därför leda IT-säkerhetsarbetet, ansåg han.

Den avslutande diskussionen leddes av ledamoten Sven Christer Nilsson. Han framhöll att de tidigare presentationerna tydligt visat att det finns ett gap mellan den nivå som IT-säkerheten har idag och den som krävs för att vi skall ha tillförlitliga IT-system inom såväl den offentliga sektorn som det privata näringslivet. Frågan som riktades till panelen var hur detta gap ska kunna minskas? Flera paneldeltagare hänvisade till de rekommendationer man tidigare formulerat. Även åhörare i publiken ställde frågor.

Michael Wedin, Erik Wennerström, Christina Goede och Claes Norgren.

I sin avslutande kommentar lyfte inrikesminister Anders Ygeman fram de rapporter som regeringen fått in och sade att dessa utgör ett mycket bra underlag för den proposition som förbereds inom området. Det finns åtminstone tre områden som regeringen tänker ta itu med:

- Ansvarsfördelningen mellan de myndigheter som har ansvar för IT-säkerhetsfrågor kommer att tydliggöras.
- En obligatorisk incidentrapportering kommer att införas.
- MSB, SÄPO och MUST kommer att få ett ökat tillsynsansvar och rollerna dem emellan kommer att klargöras.

Akademisammankomsten den 20 maj

Chefen för högkvarterets produktionsledning, ledamoten, generallöjtnant Anders Silwer, berättade som gästtalare om sina tankar i vardagen. Hans föredrag inleddes med en genomgång av insatsorganisationen och hur principerna för den legat fast sedan försvarsbeslutet 2004, om man undantar det nya personalförsörjningssystemet som är byggt på frivillighet. Han beskrev vidare hur Försvarsmakten arbetar med att bygga upp olika förband till den förmåga och beredskap som efterfrågas. Bland annat kommer den negativa utvecklingen i närområdet att mötas med ökad övningsverksamhet. Avslutningsvis pekade han på att kommande försvarsbeslut är ett trendbrott med tillskott av ekonomiska medel. Silwer underströk dock överbefälhavarens budskap om att trots aviserad anslagshöjning föreligger en operativ risk i den närmaste framtiden.

Kallade ledamoten, överstelöjtnant Jyri Raitasalo, höll inträdesanförande under rubriken ”The Crisis over Ukraine as a Conceptual Watershed in Western Defence Policy”. Sammantaget hävdade han att tre trender lett till att Västeuropa strategiskt fullkomligt överraskades av den ryska interventionen i Ukraina, vilket kommer att leda till en omprövning av västeuropeiska ställningstaganden inom det internationella systemet och säkerhetspolitiken. Den första trenden är preventiv militär intervention utomlands, långt från det egna närområdet i syfte att bygga säkerhet. Exempel på detta är Afghanistan och Irak. Den andra är tron på ett i grunden förändrat och mindre militariserat internationellt system, vilket lett till Västeuropas militära reduktion. Den västeuropeiska försvarsförmågan har följaktligen urholkats alltmer vilket gör att möjligheterna att möta en rysk aggression i Ukraina är liten. Den tredje är avsaknaden av en samlad europeisk säkerhetspolitik vilket gör att det inte finns en europeisk samsyn på hur Ukraina och Ryssland ska hanteras, som han uttryckte: ”militärt sett finns inget Europa”.

Avdelningen för luftkrigsvetenskap valde att organisera 2015 års årsberättelse runt temat ”Tröskeleffekt och luftstridskrafter”. Ledamoten Magnus Liljegren föredrog årsberättelsen, som bygger vidare på två FOI-

rapporter, och började med att definiera tröskeleffekt som bestående av tre delar:

En vilja till kamp och att när det så behövs nyttja militära medel.

En militär förmåga som på egen hand eller tillsammans med andra är stor nog att få motståndaren övertygad om att ett militärt angrepp kostar mer än det smakar.

En tydlig kommunikation mot omvärlden avseende både viljan och den militära förmågan.

Liljegren redovisade att militär tröskeleffekt kan byggas antingen genom att slå mot angriparens tät eller på djupet mot dennes svaga punkter. Möjligheten att slå på djupet kan möjligen också ses som den svagare statens möjlighet att eskalera en konflikt till en nivå att andra, större länder kommer till dess hjälp. Liljegren argumenterade för balanserad förmåga i båda strategierna.

Under sammankomstens slutna del skedde inval av nya ledamöter och val av vissa funktionärer samt beslutades årsredovisningar för Akademien och Lars och Astrid Albergers stiftelse. Efter att sammankomsten avslutats bjöds ledamöterna till vårbuffé i FHS mäss.

KV21 seminarium den 28 maj

Delprojektet *"Samhällets sårbarhet"* arrangerade seminariet "Ett modernt psykologiskt försvar" i Ingenjörsvetenskapsakademins lokaler på Grev Turegatan. Seminariet leddes av ledamoten Björn Körlof, tidigare generaldirektör för Styrelsen för psykologiskt försvar, Seminariet i vilket cirka 60 personer deltog, öppnades av huvudprojektledaren Frank Rosenius, som bland annat ifrågasatte allmänhetens kunskap om vårt försvar vilket ger öppningar för många diskussioner, t ex om behovet av ett modernt psykologiskt försvar. Ledamoten Peter Lagerblad konstaterade i sin inledning att det är viktigt att analysera vilka hot som finns, såväl militära som icke militära. Hur ser samhällsutvecklingen ut i ett längre perspektiv när det gäller den nationella säkerheten?

Ledamoten Sven Hirdman, tidigare ambassadör i Moskva, inledde sitt anförande med att dagens ryska beteende kan sökas i landets historiska erfarenhet och den slutsats landet dragit: aldrig mera krig på ryskt territorium. Efter att gått igenom hur Ryssland idag propagerar i olika sammanhang konstaterade han att det som är skrämmande är hur ryssarna idag utnyttjar sin militära makt för att visa musklerna gentemot opinionen i väst. Risken för allvarliga incidenter har därmed ökat. Propagandamässigt ansåg han denna verksamhet som kontraproduktiv. Opinionsundersökningar visar också att inställningen till Ryssland är mest negativ i Sverige av alla västländer, vilket torde göra oss i stort sett immuna mot rysk propaganda. Sammanfattningsvis, menade Hirdman, att effekten av den ryska propagandan och den s k hybridkrigföringen är minimal vad avser västländerna, men allvarligare gentemot länder som Ukraina, Georgien och Moldavien samt de baltiska staterna. Här behöver olika motåtgärder övervägas. Den långsiktiga ambitionen måste vara att verka för bättre stormakts- och grannskapsrelationer i världen och mer avspänning. Då får vi mindre av de problem vi ser idag, slutade Hirdman.

Olle Wästberg, ordförande i Demokratiutredningen, konstaterade i sitt anförande att det ingick i alliansregeringens nedrustningspolitik 2008 att stänga ner det svenska civila psykologiska försvaret liksom flera av de institutioner som förmedlade en Sverigebild och byggde nätverk. En del av psykförsvarets uppgifter övertogs av MSB,

Olle Wästberg.

som inte haft så stor möjlighet att prioritera dessa uppgifter. I sin genomgång av hur propaganda fungerar citerade han bland annat Clausewitz: ”Kriget som en fortsättning på politiken fast med andra medel”. Det kan handla om PR och information. Den slutna diplomatin, med direkta kontakter med ett annat lands regering, får alltmer ge vika för att man försöker påverka allmänheten inom ett land. I öppna demokratier betyder väljarnas bild mycket för den utrikespolitik en regering kan föra. Vi ska vara medvetna om att vi dagligen utsätts för desinformations- och propagandakampanjer. Vi vet att i en ren krigssituation kommer det att finnas intresse av att öka misstron mot myndigheterna, sprida falska rykten, störa kommunikationer och varuförsörjning åstadkomma valutautflöde och kaos i ekonomin. Men i dagens läge handlar det också om makt över sinnena. Här är beredskapen betydligt mindre. Vi har svårt att se avsikten med budskapen och vet inte hur vi ska hantera dem. Källkritik och sund skepsis mot medieuppgifter är därför

en viktig uppgift för skolan att lära ut enligt Wästberg. Dåvarande Skolöverstyrelsen gav 1957 ut en skrift om *Propagandakritik och samhällssolidaritet i skolundervisningen*. Mycket i skriften handlar om källkritik, något som skulle behövas i långt högre grad idag då t ex sökning på Google om ”förintelsen” kan hamna på historieförfalskarnas skickligt uppbyggda hemsidor.

Anders Lindberg, ledarskribent på *Aftonbladet,* talade om svenska medier och påverkanskampanjer. Han menade bland annat att det behövs ett kunskapslyft hos allmänheten inom det säkerhetspolitiska området. Kunskaperna är alldeles för dåliga idag. Tidigare förmedlades kunskaper inte minst genom att den allmänna värnplikten fanns och att olika frivilligorganisationer i högre grad bidrog till att skapa medvetenhet och sprida kunskap. Han nämnde också värdet av att det utförs forskning inom det säkerhetspolitiska området och att resultaten från den sprids ut i samhället och nämnde i sammanhanget den roll som FOI spelar. Han tyckte också att det är viktigt att återupprätta kontaktytor och även att skapa nya, men detta måste anpassas till en ny tid. Dagens offentliga kommunikation behöver anpassa sig bättre till det nuvarande samhället med krav på ökad öppenhet i kommunikationen. Det är väldigt viktigt att hålla en tydlig rågång mellan medier och myndigheterna. Fria medier är helt avgörande för trovärdigheten och det bästa sättet för att avslöja och bemöta propaganda.

Ingrid Thörnqvist, chef för utlandsnyheterna på SVT, talade om hur public service uppfattar och hanterar påverkanskampanjer. Det handlar om inte bara förmedla själva nyheterna, utan också ta fram de syften som finns bakom händelserna. Alla parter ska kunna komma till tals. Inför nättroll, sociala medier, bluffintervjuer och ”köpta” journalister måste strikt källkritik tillämpas, även om det kan vara svårt. Publiceringen måste gå snabbt, och tiden för kontroll finns inte alltid. Bilder måste analyseras med hänsyn till vilket syfte de kan tänkas ha. Detta gäller också syftet med uttalanden, liksom språk och dialekter för att på så sätt kunna bedöma och värdera sagesmännen personerna. Grunden är naturligtvis att Public service måste värna om sin trovärdighet. Journalisterna behöver också bättre kunskap om säkerhetspolitiska frågor och hur sociala medier fungerar. Det är viktigt att inse att den digitala världen gör att nyheter måste ut än snabbare än tidigare.

Försvarsbloggaren Wiseman, majoren Carl Bergquist, konstaterade att informationsvapnet spelar en viktig roll i det moderna hybridkriget. Informationskriget pågår oavbrutet hela tiden, vilket det militära inte gör. Så kallade ”falska fronter” finns både i sociala medier och på övriga nätet, allt för att vilseleda. Användningen av sociala medier är både ett problem och en tillgång. Dessa är helt enkelt det sätt på vilket vi delar information idag. Så kallade ”trollfabriker” påverkar det som skrivs i sociala medier. Genom att bland annat länka till annan information vill man skapa tvivel och utså osäkerhet. De sociala medierna går ”rakt in” och sprids lätt och snabbt. I auktoritära stater ser man ofta till att dessa kanaler stängs ned, men detta är ett trubbigt vapen som det finns genvägar att ta sig förbi. Inte minst bilder utgör ett tillförlitlighetsproblem. Det finns många exempel på att samma person agerar i olika situationer och förmedlar olika budskap på olika TV-kanaler. Bergquist pekade på vikten av att den enskilda informationsmottagaren tar ansvar för källkritiken. Har man bara en enda källa så är risken stor att man hamnar fel. Det är otvivelaktigt så att många, inte minst ur allmänheten, men även bland politiker och journalister är alltför okunniga om säkerhetspoli-

tiska frågor. För att skapa ett bra psykologiskt försvar krävs att samhället agerar för att stärka individens kunskap och därmed förmåga att värdera.

KV21 miniseminarium den 4 juni

I en mindre krets genomfördes seminariet *Alliera sig eller inte?* med förre finske statssekreteraren Pertti Torstila. Efter en inledning av Torstila fördes sedan ett samtal mellan honom och ett femtontal akademiledamöter. Diskussionen behandlade det försvarspolitiska dilemma som både Sverige och Finland befinner sig i när det gäller en anslutning till Nato.

Akademisammankomsten den 9 september

Huvudinslaget i denna sammankomst öppna del var inträdesanförandet av kallade ledamoten Teija Tiilikainen, verksam som chef för Utrikespolitiska institutet i Finland. Titeln på anförandet var ”EU som försvarsunion, säkerhetsgarantierna i dag”, ett i vår tid synnerligen aktuellt ämne där Tiilikainens omfattande kunskaper på området delgavs en relativt talrik åhörarskara.

Teija Tiilikainen.

I sitt anförande använde Tiilikainen föreläsningsmetoden att ställa ett antal högst relevanta frågor. En var varför EU fick sin femte artikel? Denna solidaritetsartikel hänger enligt henne intimt samman med grundandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, vilken uppmuntrade till en sammanslagning av EU och WEU. Bestämmelsen om ömsesidigt bistånd i händelse av ett militärt angrepp tog därmed formen av en mellanstatlig förpliktelse utan övernationella särdrag. På frågan om vad denna artikel innebär tryckte hon på att den förpliktar alla EU-medlemmar att ge stöd och bistånd till den EU-medlem som råkar ut för ett väpnat angrepp och den förpliktar direkt till att ge stöd – inte via konsultationer som Natos motsvarande artikel. En stor svaghet ansåg hon är att artikeln som fundament saknar ett beredskapssystem/gemensam försvarsplanering av unionens medlemsländer. En annan påtaglig svaghet är avsaknaden av bestämmelser för hur beslutsfattandet ska ske i en dylik situation

Avslutningsvis behandlade hon frågan om Finland och EU:s femte artikel. Här framkom att ändringar till lagstiftningen förbereds som möjliggör för den finska försvarsmakten att delta i internationellt bistånd med militära medel. I den finländska politiska diskussionen uppmuntras till stöd och fördjupning av EU:s försvarssamarbete samtidigt som detta inte längre är ett alternativ till medlemskap i Nato.

I övrigt under denna sammankomst utgjorde den årliga redovisningen av Avdelningen för annan vetenskap av betydelse för rikets säkerhet och försvar en lägesrapport från delprojektet *Icke-militära hot* i KV21. Föredragande var ledamöterna Lars Nylén och Björn Körlof vilkas innehåll i stort är redovisade i ovanstående text.

Akademisammankomsten den 7 oktober

En sen flyttning av sammankomsten till Skeppsholmen och Östasiatiska museets hörsal gjorde att den missades av några ledamöter. Mötet blev i alla fall välbesökt. Förutom Akademiens egna göromål och en fortsättning på KV21:s strategiska/operativa spel som redovisas på annan plats i denna redogörelse ägnades sammankomsten åt två inslag.

Först hade förre ambassadören i Turkiet, ledamoten Michael Sahlin ett anförande om situationen i Turkiet. På ett insiktsfullt sätt visade han på den kaotiska situationen i landet med stora flyktingströmmar och inre spänningar som bland annat kurdfrågan utgör samt landets strategiska läge som fått Europas statschefer åter att närma sig Turkiet för att hitta lösningar, inte minst i flyktingfrågan. Anförandet följdes av en lång rad frågor och kommentarer.

Därefter följde den årliga redovisningen från Avdelningen för säkerhetspolitisk vetenskap med två inlägg i Natofrågan. Först framträdde ledamoten Mats Bergquist som pekade på att Sveriges geostrategiska och geopolitiska läge aldrig har förändrats och att Sverige historiskt har klarat sig väl genom att stå utanför allianser. Av den anledningen och hur svenska folket ser på frågan såg han heller inte någon anledning till att söka medlemskap i Nato. Ledamoten Tomas Bertelman företrädde en annan syn. Han ansåg att det finns inbyggt en viss reduktionism och determinism i denna fokusering. Geostrategiskt läge är inte detsamma som säkerhetspolitiskt läge. Det senare påverkas av den egna politiken. Norges geostrategiska läge är väl i den snävare bemärkelsen detsamma som 1818. Men knappast dess säkerhetspolitiska läge. Efter att exemplifierat hur Sveriges strategiska läge förändrats konstaterade Bertelman att ett medlemskap i Nato gör Sveriges position klarare och tryggare och landet mer motståndskraftigt på de nivåer där konflikten utkämpas, vilket också skulle göra våra grannländer tryggare och mer motståndskraftiga.

Höstsymposiet den 22 oktober

I år arrangerades höstsymposiet av delprojektet *Teknisk utveckling* inom KV21, som avsatt det för en lägesredovisning. Rubriken var ”Morgondagens teknik – hur påverkar den vår förmåga?”. Efter en inledning av huvudprojektledaren för KV21, ledamoten Frank Rosenius, beskrevs syftet med dagen av den ansvarige delprojektledaren, ledamoten Mats Olofsson. Han betonade att avsikten var att beskriva möjliga och sannolika trender inom teknologier med påverkan på militär och/eller samhällets förmåga, men också att man måste begränsa sig till ett axplock av sådana. Därefter gav projektgruppen en exposé över några utvalda teknikområden och deras militära och civila applikationer. Hela seminariet är inspelat och återfinns på Akademiens hemsida.

Ledamoten Lennart Axelsson, som belyste markarenan, koncentrerade sin redovisning till robotik. Han beskrev ett antal utvecklingsgrenar och visade med korta filmer exempel på befintliga, men inte desto mindre fascinerande tillämpningar, av fyrbenta ”lastmulor, tvåbenta humanoider samt exoskelett”. Det kändes plötsligt relevant att tro att robotar och autonoma farkoster av olika slag kan komma att införas relativt snart i militära förband.

Evorn Mårtensson beskrev den teknikutveckling som pågår hos stormakterna avseende luft- och sjöstriden utgående från en doktrinutveckling benämnd AirSea Battle Concept. Utgångspunkten är att man räk-

nar med att rymdsystem kan bli utstörda/utslagna i motståndarens kontrollområden. För att hantera detta tillförs obemannade system (främst UAS/UCAS) som opererar framskjutet, passivt och med smygteknik. Därtill samverkar långräckviddiga sensorsystem (flygburen radar, fartyg) som genom datafusion med precision kan inmäta rörliga och stationära mål inom hela slagfältet. Detta ger möjlighet till avsevärt utökade räckvidder vid bekämpning. Åhörarna fick också se exempel på scenarier där dessa vapen används i samordnade (nätverkskopplade) stora system av system.

Ledamoten Sven-Christer Nilsson gav så en presentation av utmaningar inom cyberområdet. Han koncentrerade sitt tankeväckande budskap till begreppet informationssäkerhet och pekade på de stora risker det innebär att exponera sig och sin information på nät och i molnet, utan vetskap om var servrar eller system för backup finns placerade.

Projektgruppen hade också bjudit in två externa presentatörer. Tidigare forskningschefen vid Ericsson, Ulf Wahlberg, beskrev den pågående utvecklingen av 5G, som bedöms vara moget för driftsättning runt 2020. Han konstaterade att allt som går att ansluta kommer att anslutas och visade i siffror hur det redan har skett en explosion av uppkopplade enheter. Det militära behovet kan inte hanteras vid sidan av den civila utvecklingen, men krav på integritet, säkerhet och robusthet kommer att behöva prioriteras.

Magnus Brege, VD för Vricon, visade hur företaget genom att utgå från högupplösta satellitbilder kan bygga 3D-kartor med en noggrannhet av tre meter – med global täckning! Med sådana kartor kan man, genom

successiv jämförelse med vad man ser med realtidskameror ombord, precisionsnavigera och precisionsinmäta, även vid utstörda GPS-signaler. Åhörarna fick exempel på högupplösta flygningar över såväl välkända geografiska områden som inne i Nordkorea. De militära tillämpningarna är naturligtvis enorma, t ex målutpekning, jämförelser av terrängbilder över tid för att se förändringar och simulering av dolda framryckningsmöjligheter, men även civilt ger denna teknik en uppsjö av möjligheter som inte tidigare varit tillgängliga.

Ledamoten Martin Rantzer gjorde en rundresa i forskningslandskapet, med nedslag i flera av de områden som kan bedömas vara särskilt relevanta för krigföring – men också för det civila samhället. Ett övergripande budskap i flera av presentationerna var att nätverksförsvaret, som i Sverige ”lades i frysbox” för ett antal år sedan, är en grund för flertalet utvecklingsområden för det framtida slagfältet.

Projektledaren Mats Olofsson framförde några funderingar kring risker och möjligheter som de nya teknologierna för med sig, t ex användning av små ”*quadcoptrar*” som kan köpas i hobbyaffärer men utrustas med sensorer och vapen. Han presenterade också ett antal slutsatser från gruppens hittillsvarande arbete. Den tydligaste var kanske behovet att fortsatt upprätthålla spetskompetens inom relevanta områden, för att svenska myndigheter ska kunna förstå utvecklingen och vara intressanta som samarbetspartners. De resurser som idag avsätts för omvärldsanalyser och framåtblickande forskning är små och minskande, samtidigt som risken att ny teknik och nya tillämpningar ska förändra förutsättningarna bara ökar. Med dagens system med tioåriga materielplaner riskerar man samtidigt att fastna i äldre teknologier och förmår inte att utnyttja resultaten från aktuell forskning och teknikutveckling.

Programmet avrundades med en frågestund. En slutsats som framfördes är att projektets information och slutsatser är högst relevanta för beslutsfattare inom såväl försvarsmyndigheterna som den politiska nivån.

KV21 miniseminarium den 6 november

Delprojektet *Samhällets sårbarhet* genomförde ett seminarium om det civila samhällets ledning i en gråzon till krig och under en krigsliknande situation. Det leddes av delprojektledaren Peter Lagerblad som hade ett tjugotal särskilt inbjudna gäster med stor erfarenhet från tidigare ledningsförhållanden och dagens.

Ansatsen för seminariet var att dagens ledningsförhållanden som utgår från närhetsprincipen, ansvarsprincipen och likhetsprincipen inte kommer att fungera i beskrivna situationer. Om detta var de församlade i stort eniga. Några hävdade att dagens lagar och förordningar är tillfyllest. Andra deltagare ifrågasatte detta då regelverket inte är prövat, och då samhället ser annorlunda ut i förhållande till tid då regelverket kom till. Bl a har medielandskapets utveckling skapat helt ny villkor för ledning. Många pekade på att ledarskapets viktiga roll. Ledare och ledningar måste utbildas och övas för att få tillräcklig förmåga att leda i svåra situationer.

Högtidssammankomsten den 11 november

Årets sammankomst var flyttad till den 11 november med anledning av att Börshuset var upptaget av Svenska Akademien.

Programmet var traditionsenligt med tal av styresmannen, minnesord av andre sty-

resmannen och årsberättelse av ständige sekreteraren. Högtidstalare var den kallade ledamoten, Constanze Stelzenmüller från Tyskland. Hennes tal, som liksom övriga tal går att läsa i denna skrift, var i många stycken brilliant, vilket också bekräftades med en lång och varm applåd.

Constanze Stelzenmüller. Foto: Exray.se/Cecilia Österberg.

Högtidsmiddag intogs på Karlbergs slott i vilken ett 120-tal gäster deltog. Hedersgäst var den nytillträdde överbefälhavaren, general Micael Bydén. Ledamoten Patrik Ahlgren passade på att inför alla gäster framföra yngste förbandschefs gratulation till Bydén, en återupptagen tradition enligt honom, sannolikt en ny enligt andra. De belönades tacktal svarade ledamoten Lars Nicander för. Överbefälhavaren överraskade sedan gästerna med en bejublad sång som tack för maten.

KV21 seminarium den 19 november

Delprojektet "*Icke-militära hot*" i KV21 arrangerade ett seminarium på Försvarshögskolan med tema *Hot mot försörjningssäkerheten*. Det leddes av projektledaren Lars Nylén och samlade ett fyrtiotal deltagare.

Tre omfattande försörjningsområden av vital samhällsbetydelse hade valts ut: Olja/drivmedel, livsmedel och elektricitet. Tio sakkunniga hade engagerats som talare. De övergripande frågorna var: Kan vital försörjning strypas? Hur går det till? Vad blir konsekvenserna för samhället och invånarna? Kan vi vidta åtgärder för att hindra eller minska skadorna? Vilka åtgärder är möjliga?

Efter ett antal presentationer fördes en engagerad paneldiskussion där också auditoriet deltog. En sammanfattande slutsats är att Sverige gjort sig av med stora delar av den tidigare beredskapsförmågan och blivit ett "*just in time beroende*" samhälle med stort importberoende och med svag redundans. I dag finns många nålsögon i det svenska samhället. Allvarlig störning i godsflödet kan få allvarliga konsekvenser. Därför måste vi åter igen börja tänka på och bygga upp en försörjningsberedskap. Ett bättre samarbete mellan regering, myndigheter och näringsliv måste komma till, påpekades det flera gånger under seminariet. Många ansåg att Finland är ett föredöme inom detta område.

Publikationer

Akademiens *Handlingar och Tidskrift* har i år utkommit med fyra nummer. Tack vare stöd från Försvarshögskolan har skriften i år kunnat ges ut med fullt sidantal. Samarbetet med skolan har bland annat lett till att fler artiklar med så kallat "peer review-förfarade" har kunnat publiceras.

I maj publicerades boken *Military Thinking in the 21st Century* som innehåller anföranden från deltagare i 2014 års internationella konferens. Boken är recenserad i nummer tre av årets Handlingar och tidskrift

och får där ett högt betyg av recensenten Tormod Heier. Bland skribenterna kan nämnas högt stående internationella militärteoretiker som Christopher Coker, Martin von Creveld, Beatrice Heuser, Ouyang Wei, John Mackinley, Emile Simpson, Nils Naastad och Bettina Renz.

Priser, belöningar och avtackningar

Efter granskningsutskottets genomgång och rekommendation beslutade Akademiens presidium att som vinnare till 2014 års tävlingsskrift utse kapten David Bergman för uppsatsen ”Myten om de omoraliska drönarna”. Bidraget är ett seriöst arbete som är välskrivet och bygger på en god faktagrund med relevanta referenser. Uppsatsen är analytiskt problematiserande kring en central och aktuell frågeställning i gränslandet mellan krigföring, politik, folkrätt och etik. Författaren sätter in denna drönarproblematik i ett historiskt sammanhang och noterar förekomster av tidigare, snarlika debatter kring andra då innovativa vapensystem. Pristagaren erhöll vid årets högtidsdag Akademiens belöningsmedalj i silver, 8.storleken och 15 000 kronor ur Lars och Astrid Albergers stiftelse.

David Bergman med hustru Viveca. Foto: Exray.se/Cecilia Österberg.

Granskningsutskottet hade detta år enbart fyra skrifter att bedöma.

2015 har fem personer belönats av Akademien och Lars och Astrid Albergers stiftelse. Det är förre forskningsledaren vid FOA, Vilhelm Sjölin, örlogskaptenen i flottan, Gunnar Möller, utredningschefen vid FHS, Lars Nicander samt ledamöterna Gudrun Persson och Carolina Vendil Pallin. Ledamoten Karlis Neretnieks har avtackats efter fyra år som ordförande för avdelningen för lantkrigsvetenskap.

Gunnar Möller

GUNNAR MÖLLER tilldelades Akademiens belöningsmedalj i silver, 8.storleken och 20 000 kronor ur Lars och Astrid Albergers stiftelse för utvecklingen av en Marinbiologisk kalender. I avsaknad av ett liknande verktyg har han, på eget initiativ och vid sidan av sina ordinarie arbetsuppgifter samt till stor del på sin fritid, samlat och sammanställt tillgänglig marinbiologisk information. Kalendern möjliggör, på ett enkelt sätt, erforderliga risk- och sårbarhetsanalyser i planering av verksamhet kopplad till prov, försök, övningar och insatser i havsmiljö.

Användning av den Marinbiologiska kalendern kommer utgöra en förutsättning för att Försvarsmakten fortsättningsvis ska kunna planera och genomföra verksamhet i marin miljö.

Lars Nicander

LARS NICANDER tilldelades Akademiens belöningsmedalj i silver, 8.storleken och 20 000 kronor ur Lars och Astrid Albergers stiftelse för att under en lång följd av år och med ett starkt personligt engagemang fungerat som motor i uppbyggnaden av statsförvaltningens kunskap inom området informations- och cybersäkerhet. Framsynt och med ett helhetsperspektiv har han arbetat inom ett område under snabb utveckling, och på ett sätt långt utöver vad tjänsten kräver.

VILHELM SJÖLIN tilldelades Akademiens belöningsmedalj i silver, 8.storleken och 20 000 kronor ur Lars och Astrid Albergers stiftelse för sin livsgärning inom civilförsvaret i allmänhet och brand- och räddningstjänsten i synnerhet, områden inom vilka han gjort banbrytande insatser för att Sverige kunnat utveckla civilförsvaret på vetenskaplig grund. Hans insatser vid tillkomsten av Styrelsen för svensk brandforskning har i hög grad bidragit till att höja samhällets brandsäkerhet. Hans arbete har i många fall representerat ett nytänkande.

Vilhelm Sjölin

Ledamöterna GUDRUN PERSSON och CAROLINA VENDIL PALLIN tilldelades Akademiens belöningsmedalj i silver, 8.storleken för att ha initierat, planerat, genomfört och följt

Styresmannen Mikael Odenberg, Carolina Vendil Pallin och Gudrun Persson. Foto: Exray.se/Cecilia Österberg

upp Akademiens internationella konferens ”Military Thinking” 2014. Genom sitt personliga engagemang och genom att engagera ett stort antal internationella experter av hög klass, på stor bredd inom militärteorin, har de bidragit till att stärka Akademien ur ett vetenskapligt perspektiv. För yngre ledamöter utgör de ett eftersträvansvärt exempel.

Ledamoten KARLIS NERETNIEKS tilldelades Akademiens belöningsmedalj i guld, 8.storleken. Han har under åren 2010 till 2015 varit ordförande för avdelning I (lantkrigsvetenskap).

Karlis Neretnieks

Ekonomi

Avslutningsvis går det i år inte att komma ifrån att nämna Akademiens ekonomiska situation. Som alla förhoppningsvis förstår bedriver Akademien en omfattande verksamhet, som baseras på ett oberoende från stat och myndigheter och utgår från den kompetens ledamöterna besitter. Verksamhetens omfattning, bredd och djup har hittills varit möjlig tack vare det engagemang ledamöterna visar genom att helt ideellt ställa upp i alla sammanhang samt ett litet kansli, utan anställd personal, och inte minst på de bidrag Akademien får från olika stiftelser.

Marianne och Marcus Wallenbergs stiftelse har under alla år alltid varit generös och är nu garanten för att KV21 kan genomföra seminarier, bjuda in internationella experter och möjliggöra studieresor och rapporter flera år framåt. Akademiens egen stiftelse, Lars och Astrid Albergers stiftelse är garanten för utgivningen av *Handlingar och tidskrift* och Patriotiska sällskapet har i år bidragit till utgivningen av boken *Military Thinking*.

Sist ska sägas, om Akademien fortsättningsvis ska fungera på nuvarande nivå, krävs det att Akademiens administrativa stöd förstärks. Det kan alla hjälpa till med, både genom personliga insatser men också genom välvilliga bidrag till Akademiens Tibellska fond. Bidrag på 5 000 kronor eller mer kommer att synliggöras, bland annat i Handlingar och Tidskrift.

Författaren är generalmajor och Akademiens ständige sekreterare.

Noter

1. Sammanfattningar av gjorda referat publicerade på Akademiens hemsida.
2. Inkl. fem hedersledamöter. (Tabellen s 34)

Ur presidiet: fr vr Bo Waldemarsson, Mikael Odenberg, Björn Anderson. Foto: Exray.se/Cecilia Österberg

Ledamöter invalda 2015, fr vr Peter Thunholm, Martin Norsell, Lena Barholdson, John Rydqvist. Foto: Exray.se/C. Österberg

Ledning och ledamöter

Akademiens ämbetsmän

Styresman	Generaldirektör Mikael Odenberg
Andre styresman	Generalmajor Bo Waldemarsson
Ständig sekreterare	Generalmajor Björn Anderson
Skattmästare	Direktör Sven Christer Nilsson
Andre sekreterare	Överstelöjtnant Gunnar Magnusson
Redaktör	Överstelöjtnant Tommy Jeppsson

Akademiens presidium

Styresmannen (ordförande)
Andre styresmannen
Ständige sekreteraren
Skattmästaren
Överste Jan Mörtberg (ordförande avd I)
Kommendör Bengt Lundgren (ordförande avd II)
Generalmajor Jan Andersson (ordförande avd III)
Överste Jan-Erik Lövgren (ordförande avd IV)
Generaldirektör Marie Hafström (avdelning V)
Ambassadör Mats Bergquist (avdelning VI)

Avlidna sedan högtidssammankomsten 2014

Direktör Åke Tidlund (avliden 2013)
Överste 1.gr Curt Helmfrid (avliden 2013)
Överste 1.gr Per-Erik Bergstrand
Överingenjör Björn Andersson
Överste 1.gr Börje Wallberg
Ambassadör Leif Leifland
Överste 1.gr Svante Kristensson
Professor Bo Huldt
Överstelöjtnant Stellan Bojerud

Invalda ledamöter 20 maj 2015

Professor Peter Thunholm
Professor Martin Norsell
Generalsekreterare Lena Bartholdson
1.forskare John Rydqvist

Antal ledamöter 11 november 2015

Ledamöter	*Antal*	*Varav under 70 år*
Invalda[2]	393	181
Kallade	31	19
Totalt	424	200